

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával
 szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 az étküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét,
 illető minden költemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adnak!
 —
Működésük
 a kiadóhivatalban vértetnek is

A kutba esett szőlőtelepítő-bank.

Pécs, 1895. március 18.

A sok gazdasági baj között, melyek sulya alatt szerencsétlen hazánk görnyed, a legnagyobbak egyike — legalább a mi vidékünkön s az ország egyéb bortermelő helyein — a szőlők tönkremenetele.

Azok a vidékek, melyek azelőtt a legvirágzóbbak voltak, és a melyeknek jómódu lakossága kétségtelenül a legmegbízhatóbb államfentartó elemet képezte, most még a földtulajdonosoknak sem képesek a megélhetés legnélkülözhetlenebb feltételeit biztosítani, nem is szólva a munkás családoknak azon ezreiről, kiknek a fellendült szőlőkultúra biztos és állandó keresetforrást nyújtott, most pedig a nyomor tömegesen adja kezökbe a vándorbotot, hogy idegen földön alapítsanak maguknak új otthonot s végleg elveszzenek a magyarságra nézve.

Mert a filloxera-vész százsorta sulyosabb következményekkel jár minden más elemi csapásnál; aszály vagy árvíz csak átmeneti bajokat okoznak, egyeseket sujthatnak ugyan helyrehozhatlan veszteségekkel, de tömeges és tartós elszegényedés nem jár nyomukban, mert az elárasztott vagy kiszáradt termés helyébe a következő év már ismét meghozza az áldást, de az elpusztult szőlők felújítása sokkal nagyobb tőkét és sokkal huza-mosabb időt igényel, hogysem szegényebb szőlőműves osztályunk erre a siker reményével önmagára utalva vállalkozhatnék.

Nem elég erre a célra olcsó amerikai vészszöket bocsátani a szegény szőlőtulajdonosok rendelkezésére, mert még ha ingyen adnák is a vesszőt, tekintettel kell lennünk arra, hogy azok igen nagy kontingense meg sem ered s így folytonos utánpótlást igényel, hogy az ojtás közben is számtalan fő odavész, s így legjobb esetben is öt-hat esztendő kell várakoznia a gazdának, míg befektetett tőkéje és ráfordított munkájának gyümölcsét szedni kezdi: kérdjük, hol van nálunk az a kis-gazda, kinek a felújításhoz szükséges tőkéje s e mellett még annyi más jövedelme van,

hogy szőlejét öt-hat éven a kellő erővel és gondossággal munkálhassa a nélkül, hogy abból ily hosszú időn keresztül egy krajcárnyi hasznot is lásson?

Ily körülmények közt természetes, hogy a tulajdonos szőlejének felújítására nem is gondolhat, hanem inkább más mezőgazdasági ág művelésére használja föl területét, mely legtöbbször annyira alkalmatlan erre, hogy a belévetett magot is alig hozza meg.

A függetlenségi és 48-as párt kebelében a mult év folyamán megindított közgazdasági mozgalom és az országos gazdasági egyesület által felkarolt agrár-akció a költségvetés országgyűlési tárgyalása alatt arra birták a kormányt, hogy ünnepélyes ígéretet tegyen mezőgazdasági érdekeink kielégítése s különösen a szőlőtermelés felújítása körül való hathatós állami támogatás iránt, mert földművelésügyi miniszterünk az országgyűlés színe előtt kénytelen volt elismerni, hogy a szőlő-rekonstrukció sikeres keresztülviteléhez nem elegendő a társadalmi tevékenység, hanem szükséges, hogy ennek a tevékenységnek az állam is hathatós segédkezet nyújtson.

Kíváncsian vártuk ennek a kormányi ígéretnek beváltását, mert a mit az állam eddig ebben az irányban tett, azért a szőlőtulajdonosok ugyan nem nagy köszönettel tartoztak a kormányának.

Az állam a regale megváltás zseniális művelete folytán éppen abban az időszakban lett az ország főkorcsmárosa, a mikor a magyar szőlők megszűntek a bort ontani, gondoskodnia kellett tehát a kormányának olcsó borrhól, hogy korcsmáit jó áron adhassa bérbe; ez volt a célja az olasz borbehozatali szerződésnek, mely a magyar piacokat elárasztotta potom pénzbe kerülő borokkal, természetesen a kereskedők számára, mert a fogyasztó azért most is oly drágán, sőt még drágábban jut a silány olasz borhoz, mint régente a jó magyar hegy levéhez.

Az olasz szerződés azonban tökéletesen megakasztotta a magyar szőlők felújítását, mert ugyan kinek lenne kedve a rekonstrukcióba annyi tenger pénzt és munkát beleölni, a mikor az olcsó olasz

bor versenye folytán arra sincs kilátás, hogy a felújítandó szőlők jövedelme csak a felújítási költségek kamatait is meghozza.

Az állam tehát eddig csak akadályokat gördített a magyar szőlők felújítása elé, méltán várhatta ennelfogva az országnak vérszujtotta népe, hogy most már be lesz váltva az ígért s az állam jóvá teszi a másik kézzel azt, a mit az egyikkel rontott.

Meg is indultak a tanácskozások a földművelésügyi miniszteriumban egy szőlőtelepítési-bank létesítése iránt, melyből a szőlőbirtokos kisgazdák hiteligenyei olyképp nyerhessenek kielégítést, hogy a szőlő-felújítással járó költségekre a szükséges tőkék kamat nélkül bocsáttassanak rendelkezésükre addig, míg az új szőlők jövedelméből azokat törlesztgethetik. Az ilyen bank persze nem lévén valami fényes üzlet, a tőzsde nem vállalkozik annak létesítésére, a miért is javaslatba lett hozva, hogy az állam ehhez másfél millió forinttal járuljon hozzá.

Ezeket a tanácskozásokat és tervezetéseket a földművelésügyi miniszteriumban persze nagy zajjal folytatták, hogy a gazdaközönség lássa a nagy jóakaratot, mert azt ugy is tudták előre a miniszteriumban, hogy az egészből semmi sem lesz; de hát az ígért elég könnyelműen meg lett téve, kellett tehát valamit tenni, a minek legalább a papíron legyen nyoma.

Mert a pénzügyminiszter határozottan ellenzi az állami segélyezést, mivelhogy erre nincs pénz és a legnagyobb takarékoságra és erőfeszítésre lesz szükség, nehogy az idejéig deficittel záruljon. Azt ugyan nem tudjuk, hogy a földművelésügyi miniszter e miatt összeveszett-e a pénzügyminiszterrel, de az tény, hogy a szőlőtelepítő-banknak állami hozzájárulással való létesítése el van ejtve.

Meg vagyunk győződve, hogy a pénzügyminiszter ellenállási ereje alig nyilvánult volna ilyen erőfeszítés módjára, ha potom pár millió forint rendkívüli katonai szükségletéről lett volna szó, no de ezt nem is lehet rossz néven venni tőle, hiszen Magyarország katonai terhe alig haladja meg

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az asszony ingatag.

— Sudermann Hermann. —

Miért botránkozik meg annyira kedves barátom, azon a szeles kisasszonykán, kiről tegnap este óta az egész világ beszél?

Megengedem, hogy egy kisé . . . helytelen, ha valaki az esküvő előtt egy nappal szökik meg mással, a mikor a pecsenyék már sülnék, a pezsgőt már hűtik. Bölcs embereknek azonban nem szabad beveskedniük.

És végül . . . nem jól tette talán a kedves kicsike?

Völegénye persze ütheti a nyomát — de hát miért is dicsérte, magasztalta őt mindenki?

Miért is nevezték a szép Mártonnak? — Hol az a fajnő a világon — hogy az ő kedvenc kifejezését használjam — a ki elvégre is meg nem anna, hogy örökké-örökké egy kifogástalanul szabályos férfiarcot lásson maga előtt? A kinek az orrán nincs a legesekelebb dudorodás, a kinek arcán nincs egyetlen ráncocska sem, melyet a szépség köze nem említene. Hát kérem, elbirja ezt valaki okáig? Nagyon is szép volt és az lett az ő végzete.

Aztán gondolja meg kérem, milyen rettenetesen rélyes volt! Adonis, a kit a nők egy cseppet sem ontottak meg! A kinek egész lényében nyoma sem volt a rosszasságnak. A ki sohasem akarta a nőket lekészeríteni! A ki a legönzötlenebb, legodaadóbb módon tudott szeretni. A kinek multjában semmi

folt, semmi pikanteria. Ugyebár, az oly nők szemében, kik az ugynevezett „veszedelmes“ férfiakat meg tudják becsülni, a most felsorolt kiváló tulajdonok ugyanannyi hiányt jelentenek.

És mindenek felett: La donna é mobile. Tudom, kegyed vitatja ez állítás igazságát és pusztá mesének tartja, melyet a teremtés urai eszeltek ki, hogy saját csapodárságukat leplezzék. Megengedem: az uraknak és hölgyeknek nem sok kölcsönös szemrehányásuk lehet. A férfi teljes öntudattal követi hajlamát és végigküzd az érvek és ellenérvek harcát, — a nők azonban! Nos, és a nők következtetésének régi történetét nem akarom itt újra feltálni, de . . . ha megengedi, elmondok önnek egy történetet.

Tegnap, az utcán, egy hölgygyel találkoztam, aki végtelenül hálás pillantást vetett rám, mert — nem köszöntöttem.

Őn ezt különösnek találja, ugye-bár? Meg van e dolognak a maga lélektanilag érdekes oldala is!

A mult nyáron néhány hetet a Rajnán töltöttem és épp hazafelé indultam Berlinbe. Frankfurtban eléggé megbarátkoztam a kalauzzal és egyedül maradtam a kocsiában. De nem sokáig.

Elm állomásnál sajnálkozó vállvonogatással nyitotta fel az ajtót és egy sűrűn lefátyolozott, elegáns hölgy szállt be, kinek tőle, itju formái voltak. Zseb-kendőjét, melyet összehajtva tartott a kezében, egy pillanatra odaszoritotta homlokához, aztán ismét a perron felé fordult vissza, a honnan néhány csomagot, egy napernyőt, egy bagariabőr kézi táskát, egy himzett utazó párnát, egy tigrisbőr utazó takarót stb. nyújtottak utána.

Aztán egy fekete szakállas ur következett, ki a harmincas évek derekán lehetett, ki udvariasan

emelte meg előttem kalapját, astán szépen leült mellém.

Jó ideig szótlanul ültek egymás mellett. Az ur megragadta a hölgy kezét és némán tekintett maga elé. A hölgy épp így tett, csak az történt vele, hogy időnként valami vonagló rezgés — könnytelen zokogás — járta át testét.

A hölgy szólalt meg elsőnek.

— Meddig maradunk még együtt? kérdé.

Gyöngé, fátyolozott hang volt, mely kellemesen érintette a fület.

— Még harmincöt percig, felelt a férfi, miután órájára nézett.

— Oh istenem! — sóhajtott a hölgy fájdalmasan,

— Estére már Berlinben leszel, szólta az ur, kis szünet után.

— És mikor érkezel te Zürichbe? kérdezte a hölgy.

— Holnap reggel, volt a válasz. Igen, és akkor teljes száz mértőld lesz köztünk.

A hölgy erősebben szoritotta meg az ur kezét.

— De ugy-e, irsz nekem?

Az ur bólintott.

— Minden másodnap, ugy, mint eddig? volt a további kérdés.

— Hát persze, édesem, felelt az ur halkán és melegen. Másképp nem is tehetnék. És te is asonnal fogsz felelni, mint eddig. A gyermekekről is irsz majd sokat, hisz tudod, hogy szívem mennyire az övék.

— Te jószágom! sugta a hölgy és odasimult az urhoz. Érintésénél megreszketett az egész teste és

Üzletem teljes átalakítása végett
nagy áruraktáromat
 mélyen leszállított árakban

árusítom el.

Tisztelettel

RAAB GÁBOR

Pécsett, Király-utca, „Hajó“-szálloda.

A tavaszi idényre következő cikkeket emelem ki:

Férfi és fiu-ingek, gallérok, kézelők, férfi-alsónadrágok. Legujabb nyak-
kendők, férfi-czipők, esernyők, sétabotok, zsebkendők, nadrágtartók,
férfi-, női- és gyermek-harisnyák, Jäger alsóruhák, szövött selyem- és
czérna-keztük, női- és gyermek-kötények, mellfüzők (mieder), illat-
szerek, rizsporok (puder), gyermekruhák és sapkák, vászon, congres
és smyrna kézimunkák, kötőpamutok, himzett csikok, csipkék,
szalagok és többféle ruhadiszek és ruhabélések.

750 frtot jövedelmező

 bérház

olcsón és kedvező feltételek mellett szabad kézből
 eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Butorok.

Stilszerű új hálószooba-berendezés

matt diófából eladó.

Czím a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányosáron
 vétetnek föl kiadóhiva-
 talunkban.

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Pécsett, király-utca, Bazár épület udvari helyiségében**
 a gazdák tejcsarnoka szomszédságában

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
 czég alatt

 kész férfi- és gyermekruha üzletet
 nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó árakon.
 Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm.
 Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap az étküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szerkesztői részére, illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 Működésük a kiadóhivatalban vértetnek is.

A kutba esett szőlőtelepítő-bank.

Pécs, 1895. március 18.

A sok gazdasági baj között, melyek sulya alatt szerencsétlen hazánk görnyed, a legnagyobbak egyike — legalább a mi vidékünkön s az ország egyéb bortermelő helyein — a szőlők tönkremenetele.

Azok a vidékek, melyek azelőtt a legvirágzóbbak voltak, és a melyeknek jómódu lakossága kétségtelenül a legmegbízhatóbb államfentartó elemet képezte, most még a földtulajdonosoknak sem képesek a megélhetés legnélkülözhetlenebb feltételeit biztosítani, nem is szólva a munkás családoknak azon ezreiről, kiknek a fellendült szőlőkultúra biztos és állandó keresetforrást nyújtott, most pedig a nyomor tömegesen adja kezökbe a vándorbotot, hogy idegen földön alapítsanak maguknak új otthonot s végleg elveszzenek a magyarságra nézve.

Mert a filloxera-vész százaszorta sulyosabb következményekkel jár minden más elemi csapásnál; aszály vagy árvíz csak átmeneti bajokat okoznak, egyeseket sujthatnak ugyan helyrehozhatlan veszteségekkel, de tömeges és tartós elszegényedés nem jár nyomukban, mert az elárasztott vagy kiszáradt termés helyébe a következő év már ismét meghozza az áldást, de az elpusztult szőlők felújítása sokkal nagyobb tőkét és sokkal huza-mosabb időt igényel, hogysem szegényebb szőlőműves osztályunk erre a siker reményével önmagára utalva vállalkozhatnék.

Nem elég erre a célra olcsó amerikai vészszöket bocsátani a szegény szőlőtulajdonosok rendelkezésére, mert még ha ingyen adnák is a vesszőt, tekintettel kell lennünk arra, hogy azok igen nagy kontingense meg sem ered s így folytonos utánpótlást igényel, hogy az ojtás közben is számtalan fő odavész, s így legjobb esetben is öt-hat esztendő kell várakoznia a gazdának, míg befektetett tőkéje és ráfordított munkájának gyümölcseit szedni kezdheti: kérdjük, hol van nálunk az a kis-gazda, kinek a felújításhoz szükséges tőkéje s e mellett még annyi más jövedelme van,

hogy szőlőjét öt-hat éven a kellő erővel és gondossággal munkálhassa a nélkül, hogy abból ilyen hosszú időn keresztül egy krajcárnyi hasznot is lásson?

Ily körülmények közt természetesen, hogy a tulajdonos szőlőjének felújítására nem is gondolhat, hanem inkább más mezőgazdasági ág művelésére használja föl területét, mely legtöbbször annyira alkalmatlan erre, hogy a belévetett magot is alig hozza meg.

A függetlenségi és 48-as párt kebelében a mult év folyamán megindított közgazdasági mozgalom és az országos gazdasági egyesület által felkarolt agrár-akció a költségvetés országgyűlési tárgyalása alatt arra birták a kormányt, hogy ünnepélyes ígéretet tegyen mezőgazdasági érdekeink kielégítése s különösen a szőlőtermelés felújítása körül való hathatós állami támogatás iránt, mert földművelésügyi miniszterünk az országgyűlés színe előtt kénytelen volt elismerni, hogy a szőlő-rekonstrukció sikeres keresztülviteléhez nem elegendő a társadalmi tevékenység, hanem szükséges, hogy ennek a tevékenységnek az állam is hathatós segédkezet nyújtson.

Kíváncsian vártuk ennek a kormányi ígéretnek beváltását, mert a mit az állam eddig ebben az irányban tett, azért a szőlőtulajdonosok ugyan nem nagy köszönettel tartoztak a kormányának.

Az állam a regale megváltás zseniális művelete folytán éppen abban az időszakban lett az ország főkorcsmárosa, a mikor a magyar szőlők megszűntek a bort ontani, gondoskodnia kellett tehát a kormányának olcsó borról, hogy korcsmáit jó áron adhassa bérbe; ez volt a célja az olasz borbehozatali szerződésnek, mely a magyar piacokat elárasztotta potom pénzbe kerülő borokkal, természetesen a kereskedők számára, mert a fogyasztó azért most is oly drágán, sőt még drágábban jut a silány olasz borhoz, mint régente a jó magyar hegy levéhez.

Az olasz szerződés azonban tökéletesen megakasztotta a magyar szőlők felújítását, mert ugyan kinek lenne kedve a rekonstrukcióba annyi tenger pénzt és munkát beleölni, a mikor az olcsó olasz

bor versenye folytán arra sincs kilátás, hogy a felújítandó szőlők jövedelme csak a felújítási költségek kamatait is meghozza.

Az állam tehát eddig csak akadályokat gördített a magyar szőlők felújítása elé, méltán várhatta ennél fogva az országnak vérszujtotta népe, hogy most már be lesz váltva az ígért s az állam jóvá teszi a másik kézzel azt, a mit az egyikkel rontott.

Meg is indultak a tanácskozások a földművelésügyi miniszteriumban egy szőlőtelepítési-bank létesítése iránt, melyből a szőlőbirtokos kisgazdák hiteligenyei olyképp nyerhessenek kielégítést, hogy a szőlő-felújítással járó költségekre a szükséges tőkék kamat nélkül bocsáttassanak rendelkezésükre addig, míg az új szőlők jövedelméből azokat törlesztgethetik. Az ilyen bank persze nem lévén valami fényes üzlet, a tőzsdé nem vállalkozik annak létesítésére, a miért is javaslatba lett hozva, hogy az állam ehhez másfél millió forinttal járuljon hozzá.

Ezeket a tanácskozásokat és tervezetéseket a földművelésügyi miniszteriumban persze nagy zajjal folytatták, hogy a gazdaközönség lássa a nagy jóakaratot, mert azt ugy is tudták előre a miniszteriumban, hogy az egészből semmi sem lesz; de hát az ígért elég könnyelműen meg lett téve, kellett tehát valamit tenni, a minek legalább a papíron legyen nyoma.

Mert a pénzügyminiszter határozottan ellenzi az állami segélyezést, mivelhogy erre nincs pénz és a legnagyobb takarékoságra és erőfeszítésre lesz szükség, nehogy az idejéig deficittel záruljon. Azt ugyan nem tudjuk, hogy a földművelésügyi miniszter e miatt összeveszett-e a pénzügyminiszterrel, de az tény, hogy a szőlőtelepítő-banknak állami hozzájárulással való létesítése el van ejtve.

Meg vagyunk győződve, hogy a pénzügyminiszter ellenállási ereje alig nyilvánult volna ilyen erőlyes módon, ha potom pár millió forint rendkívüli katonai szükségletéről lett volna szó, no de ezt nem is lehet rossz néven venni tőle, hiszen Magyarország katonai terhe alig haladja meg

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az asszony ingatag.

— Sudermann Hermann. —

Miért botránkozik meg annyira kedves barátom, azon a szeles kisasszonykán, kiről tegnap este óta az egész világ beszél?

Megengedem, hogy egy küssé . . . helytelen, ha valaki az esküvő előtt egy nappal szökik meg mással, a mikor a pecsenyék már sülnék, a pezsgőt már hűtik. Bölcs embereknek azonban nem szabad heveskedniök.

És végül . . . nem jól tette talán a kedves kicsike?

Vőlegénye persze ütheti a nyomát — de hát miért is dicserde, magasztalta őt mindenki?

Miért is nevezték a szép Mártonnak? — Hol az a fajnő a világon — hogy az ő kedvenc kifejezését használjam — a ki elvégre is meg nem unná, hogy örökké-örökké egy kifogástalanul szabályos férfarcot lásson maga előtt? A kinek az orrán nincs a legcsekélyebb dudorodás, a kinek arcán nincs egyetlen ráncocska sem, melyet a szépség kódexe nem említene. Hát kérem, elbirja ezt valaki sokáig? Nagyon is szép volt és az lett az ő végzete.

Aztán gondolja meg kérem, milyen rettenetesen erőlyes volt! Adonis, a kit a nők egy cseppet sem rontottak meg! A kinek egész lényében nyoma sem volt a rosszasságnak. A ki sohasem akarta a nőket elkészeríteni! A ki a legönzletlenebb, legodaadóbb módon tudott szeretni. A kinek multjában semmi

folt, semmi pikanteria. Ugyebár, az oly nők szemében, kik az ugynevezett „veszedelmes“ férfiakat meg tudják becsülni, a most felsorolt kiváló tulajdonok ugyanannyi hiányt jelentenek.

És mindenek felett: La donna é mobile. Tudom, kegyed vitatja ez állítás igazságát és pusztá mesének tartja, melyet a teremtés urai eszeltek ki, hogy saját csapodárságukat leplezzék. Megengedem: az uraknak és hölgyeknek nem sok kölcsönös szemrehányásuk lehet. A férfi teljes öntudattal követi hajlamát és végigküzd az érvek és ellenérvek harcát, — a nők azonban! Nos, én a nők következtetlenségének régi históriáját nem akarom itt újra feltálni, de . . . ha megengedi, elmondok önnek egy történetet.

Tegnap, az utcán, egy hölgygyel találkoztam, aki végtelenül hálás pillantást vetett rám, mert — nem köszöntöttem.

Őn ezt különösnek találja, ugye-bár? Meg van e dolognak a maga lélektanilag érdekes oldala is!

A mult nyáron néhány hetet a Rajnán töltöttem és épp hazafelé indultam Berlinbe. Frankfurtban eléggé megbarátkoztam a kalauzzal és egyedül maradtam a kocsiiban. De nem sokáig.

Elm állomásnál sajnálkozó vállvonogatással nyitotta fel az ajtót és egy sűrűn lefátyolozott, elegáns hölgy szállt be, kinek úde, itju formái voltak. Zsebkendőjét, melyet összehajtva tartott a kezében, egy pillanatra odaszoritotta homlokához, aztán ismét a perron felé fordult vissza, a honnan néhány csomagot, egy napernyőt, egy bagariabőr kézi táskát, egy himzett utazó párnát, egy tigrisbőr utazó takarót stb. nyújtottak utána.

Aztán egy fekete szakállas ur következett, ki a harmincas évek derekán lehetett, ki udvariasan

emelte meg előttem kalapját, astán szépen leült mellém.

Jó ideig szótlanul ültek egymás mellett. Az ur megragadta a hölgy kezét és némán tekintett maga elé. A hölgy épp így tett, csak az történt vele, hogy időnként valami vonagló rezgés — könnytelen zokogás — járta át testét.

A hölgy szólalt meg elsőnek.

— Meddig maradunk még együtt? kérdé.

Gyöngé, fátyolozott hang volt, mely kellemesen érintette a fület.

— Még harmincöt percig, felelt a férfi, miután órájára nézett.

— Oh istenem! — sóhajtott a hölgy fájdalomosan,

— Estére már Berlinben leszel, szólott az ur, kis szünet után.

— És mikor érkezel te Zürichbe? kérdeste a hölgy.

— Holnap reggel, volt a válasz. Igen, és akkor teljes száz mértföld lesz köztünk.

A hölgy erőlyebben szoritotta meg az ur kezét.

— De ugy-e, irsz nekem?

Az ur bólintott.

— Minden másodnap, ugy, mint eddig? volt a további kérdés.

— Hát persze, édesem, felelt az ur halkán és melegen. Másképp nem is tehetnék. És te is azonnal fogsz felelni, mint eddig. A gyermekekről is irsz majd sokat, hisz tudod, hogy szívem mennyire az övék.

— Te jószágom! sugta a hölgy és odasimult az urhoz. Érintésénél megreszketett az egész teste és

évenként a 45 milliót, míg a földmivelésügyi tárca már csaknem 18 és fél millióval van dotálva, nem lehet tehát terhelni az államot még másfél milliárdnyi hozzájárulással egy egész néposztály lételet biztosító szőlő-rekonstrukció javára; megcsinálja ezt majd ugyanis maga a társadalom, de hadügyi költségeket társadalmi uton gyűjteni nem lehet, az állam tehát ezek számára tartozik forogni az adóprést.

A logika helyes, csak az a baj, hogy a présbe ily gazdálkodás mellett nem sokára csak szalma kerül, s abból majd a legnagyobb fiánc-tudományyal sem lehet kiszorítani — a hadi-költséget.

* Vármegyei tisztviselők mozgalma.

Az ország hatvanhárom megyéjének segéd- és kezelő-személyzete, a zalamegyei tisztviselők kezdeményezésére országos mozgalmat indított meg, melynek céljai: a megyei hivatalnokok fizetésének a hasonló rangú állami tisztviselők fizetésével való egyenlővé tétele. Ezzel kapcsolatosan a lakberek rendezését, s mert a megyei hivatalnokok körében áthelyezés hiányában az előléptetés ki van zárva, korpótléket kérnek. A mozgalomhoz már eddig is a vármegyék több mint háromnegyed része csatlakozott, melyek valamenyen képviselgetni fogják magukat a fővárosban e hónap 25-én, a megyeháza dísztermében tartandó országos értekezleten. Ekkor fogják ugyanis megállapítani annak a két memorandumnak szövegét, melynek egyikét a miniszterelnöknek, másikát a belügyminiszternek fogja egy-egy küldöttség át-nyújtani.

Hirek.

Pécs, 1895. március 18.

— **(Kinevezések.)** A pécsi pénzügyigazgató Róna J. Jenő és Schwartz Adolf díjtalan gyakoronok jelöltek díjtalan gyakoronokká nevezte ki. A király Bajnovits Armin soproni törvényszéki jegyzőt a pécsi kir. törvényszékhez, Dreven Lajos szegvárdi törvényszéki jegyzőt a kaposvári törvényszékhez, Zádor Antal szegvárdi törvényszéki jegyzőt a csikszentmártoni és Gerstner Miksa szegvárdi kir. törvényszéki aljegyzőt a h.-szoboszlói bírórsághoz albirákká nevezte ki.

— **(A „Vaiszlói polg. olvasókör”)** márc. 15-én saját könyvtára javára táncmulatsággal egybekötött hazafias ünnepélyt tartott. Az ünnepély előbizonyosága annak, hogy a nép szívében még erősen lobog a hazaszeretet szent tüze. Az ünnepélyen a polgárság és intelligens osztály egyaránt nagy számban volt képviselve. A polgárfiúk nagy része díszes magyar öltözetben jelent meg, mi az ünnepség hazafias fényét nagyban emelte. A leányok és fiatal asszonyok a festői ormányvidéki népi öltözetben igazán kedves látványt nyújtottak. Az ünnepség est 1/9 órákor kez-

feje lassan hanyatlott le vállára, bizalmas, önfeléd odaadással.

Aztán ismét szólanul, teljesen egymásba elmerülve ültek.

Rám, a néma szemlélőre, nem is ügyeltek, Törődtek is ők velem. A mikor a házasfelek hosszabb időre válni készülnek, rájuk nézve nincs más a világon. Aztán meg nagyon is mélyen látszottam regényem olvasásába elmerülni és így nem is kellett tulságos érdeklődésemtől félniök.

A hölgy most fölhajtotta fátyolát. Kerekded, de halvány arc tűnt elém, melyen a bágyadság érdekes redőcskéi kacérkodtak. Szemei, melyek tulságos szépeknek látszottak, kipirultak a sírásról, pillái dagadtak voltak.

Szegény asszony! — — —

Aztán ismét beszélgetni kezdtek. Bizalmas, édes csevegés volt, melyből sajnos — sajnos, csak egyes, töredezett szokat érthettem, de e szavak mindegyike olyan volt, mintha egy túlradó szív egész szerelmét akarta volna kifejezni.

És most fűttenyentett a mozdony. A régi püspöki városnak, Fuldának tömör tornyai tűntek fel a kocsi ablakaiból.

A hölgy hangos zokogásba tört ki és mialatt a vonat állt, reszkető kezekkel fogódzott az ur nyakába és kétségbeesett, fájdalmas felkiáltásokat hallatott.

Az ur vigasztalta, csitította, de neki, az erős férfinak is, könyvek gyűltek a szemébe. Aztán szabadulni igyekezett tőle, gyengéd erőszakkal. Legfőbb ideje volt, mert a kalauzok már ismét zárogatni kezdték az ajtókat.

— Isten veled, szólt az ur reszkető ajkakkal és kiugrott a perronra; az ajtó bacsapódik és ugyan-ebben a pillanatban elindult a vonat is.

dődött, mikor is a helybeli polgári dalárda Bodózs Béla református tanító vezetése alatt rendeztetette a „Hymnus“-t, majd pedig nemzeti ima hangjai átcsaptak a szabadság legszebb éneke a „Marseillaise“ akkordjaiba. Majd Batori Gábor ref. segédlelkész lépett a podiumra s lelkes beszédével lángra gyújtotta a szíveket. Beszédét szünni nem akaró hosszas éljenzés zárta be. Az ünnepi beszéd után ismét a dalárda állt elő elénekelve a „Szózat“ s „Hymnus az éjhez“ című dalművet. Evvel a tulajdonképeni hazafias ünnepély véget ért. A cigányok rendeztettek azokat az édes bús magyar nótákat, mely önkénytelenül könyvet csal a szemekbe s mikor már kisírta magát a hegedű, nevetni kezdett. Felhangzott a csárdás s a fiatalság tánca perdült, mely reggelig tartott. — A mulatságban résztvevők száma meghaladta a kétszázat. — Tekintettel az ünnepély üdvös céljára t. i. a polgári olvasókör könyvtárának nagyobbitására, felülfizetések is történtek, és pedig: Rosenfeld N. 20 kr., Löwenfeld A. 1 frt 20 kr., Braun M. 1 frt 20 kr., Horváth Pál 60 kr., Tiricz N. 20 kr., Hetessy Gyula 70 kr., Dózler S. 10 kr., Balogh J. 20 kr., Ackermann N. 20 kr., Perpics L. né 20 kr., Kohn M. 10 kr., Löwenfeld M. 20 kr., Mühlhoffer S. 20 kr., Dani Dávid 10 kr., Czúni S. 10 kr., Kremzer I. 10 frt, Sógör E. 10 kr., Zaári I. 60 kr., Deáki L. 50 kr., Lackenbach G. 10 kr., Novák I. 10 kr., Szivós K. 10 kr., Rónay B. 60 kr., Hencsel K. 1 frt, Kálmán J. 10 kr., Ká-pinya J. 20 kr., Fitos J. 20 kr., Ungér Gy. 20 kr., Kistót J. 20 kr., Szata J. 20 kr., Malmosi S. 60 kr., Rottenstein Antal 10 kr. A felülfizetők fogadják ez uton is a rendezőség köszönetét.

— **(A nagyharsányi polgári olvasókör)** március hó 15-én saját helyiségében felolvasással egybekötött társas vacsorát rendezett, melyen körülbelül 80-an vettek részt. Főző Jenő tanító és Szigvárt Béla segédjegyző alkalmi beszédet tartottak. Vacsora után a szép számmal megjelent fiatalság tánca perdült s csak a hajnali órákban távozott.

— **(A vörösmarti olvasókör)** régi szokásához híven ez évben is megünnepelte a szabadság szent napját. Este a nagyvendéglő helyiségében igen szép közönség részvéte mellett fényesen sikerült táncigalmat rendezett, mely reggeli 7 óráig tartott. Dél-élelt pedig a református templomban isteni tiszteletre jött össze a hívők serege, — kik között volt minden vallásfelekezetet képviselve — a hol a köztisztelőtel teljesen bíró Szabó Károly h. lelkész igen szép szónoki szavakkal méltatta a szabadság eszméjét és a lángoló hazaszeretetet. A lelkes szónoki beszéd alatt köny ragyogott a szemekben és ékesszólás-gyűjtő beszéde után mindannyira felkötötte volna a kardot, ha a haza java azt úgy kívánna. A lélek-emelő ünnep szép imával végződött.

— **(A régi színház „Zsorzs“-a meghalt.)** A volt Mária-utcabeli színház látogatói bizonyára emlékeznek még Zsorzsra, az öreg „kortina-huzogatóra“, a kinek hosszu, száraz alakja minden előadás végén megjelent a lebecsült függöny előtt a proszenium lámpákat oltogatni, s a ki nélkül az a színház nem is volt elképzelhető. Schultheisz György volt a neve a vén butornak s mar a színház megnyitása óta viselte hivatalát egészen addig, míg

A hölgy nem nézett többé az ur után. Ugy látszik, mintha nem volna meg benne erre az elegendő erő. Meghuzódott az egyik sarokban és hal-kan sirdogált magában.

Gyengédtelen dolognak tartottam volna, hogy bármiképp zavarjam utitársnőmet és most még jobban elmerültem könyvem olvasásába, bár a betűk valóságos táncot kezdtek járni szemem előtt.

És ime, midőn — egy órával később — a vonat Bebrában állt meg, fátyolozott hangját hirtelen így hallom megszólalni:

— Óh uram, bocsásson meg, nem jól érzem magamat, nem lenne oly szives nekem egy pohár vizet szerezni?

Igy ismerkedtünk meg egymással és egy újabb óra multán már sikerült őt fájdalmas gondolataiból kiragadnom. Nemi érdeklődéssel haligata fecsegésemet és időnkint mosolygott is. Sőt mi több! ő maga is közlekenynyé vált és egyebek közt elbeszélte, hogy Hamburgban adtak egymásnak találkát, és hogy az ur Fuldáig kísérte őt, a honnan nyomban visszaautazott Zürichbe. Mindenféle üzletek, sajnos, Svájc-hoz fűzik őt, míg ő maga Berlinben kénytelen élni.

— Ön is Berlinben lakik? kérdé és hirtelen aggodalom látszott az arcán.

Midőn pedig igenlőleg feleltem e kérdésre, észrevehető midőn összeresztent.

Ezentul kevesebbet beszélt és rövid idő multán azt mondta, hogy fáradt és egy kicsit aludni szeretne.

És igazán aludt. Rövid megszakitásokkal, őt óra hosszat aludt.

Kicsiny lábcskáját az átellenes üléshez szorítva, fejét a párnákba hajta, ült ott. Telt keble mély, szabályos lélegzetével közben emelkedett, esett és időnként ideges rezgés vonult el arcán.

Halleban két új utitársuk akadt — hölgyem

a függöny az ő szakértő kezének vezetése alatt utol-jára le nem gördült abban az épületben. A színház bezárása után visszavonult a világtól és Majláth-utcai házában várta, míg az élet szinpadának ügyelője megadja a jelet a függöny végső legördülésére. A halál pnteken érte utol az öreg Zsorzsot élte 90-ik évében s vasárnap végement temetésén a régi színháznak egész volt személyzete, a volt jegyzedők, páholy- és zártszéknyitogatók, díszítők testületileg vettek részt.

— **(A pécsi kölcsönös segélyző-egylet)** vasárnap délelőtt 10 órákor tartotta a város-háza gyűléstermében évi rendes közgyűlését, melyet Aidingger János igazg. elnök nyitott meg, konstatalván a gyűlés egybehívásának korrektt voltát. — Ezután Fekete Mihály egyesületi ügyész és jegyző felolvasta a felügyelő bizottság és igazgatóság jelentését az elmúlt üzleti év forgalmáról, mely szerint az 1889-iki évtársulat vagyona, mely 554637 frt 48 krból áll, 2953 részre osztva, egy részlet után **187 frt 81 kr** lenne kifizetendő, míg tavaly az 1888-iki évtársulat felosztásánál 187 frt 60 kr jutott egy részletre. Indítványozza továbbá, hogy a kifizetendő részletekből 31 kr vonassék le, mely 905 frt 43 krt tenne ki és ezen összeg a feloszthatlan 34 frt 55 krral együtt a tartalékalaphoz csatolandó lenne. Ezen indítványt a gyűlés egyhangulag elfogadta, s eszerint részvényenkint **187 frt 50 kr** lesz folyó hó 21-től kifizetve. A mérleget megvizsgálta a felügy. bizottság s ennek indítványára a felmentvényt egyhangulag megadta a közgyűlés. A szavazás megkezdése előtt az elnök lendületes szavakkal köszönte meg Kindl József vezérigazgató-nak és az összes tisztikarnak azon körültekintő ügy-buzgalmát, szorgalmát s lelkiismeretes munkálkodását, melynek köszönhető, hogy városunk ezen pénz-intézete oly kevés veszteséget szenvedett s hogy az ország első ilyen fajta pénzintézetévé fejlődött s kéri őket, hogy a jövőben is, úgy mint eddig is, lankadatlan kitartással intézzék az egylet ügyeit. Szavai után felhangzó általános éljenzés jelezte, hogy mily mértékben sikerült a jelenvoltak érzelmét tolmácsolni. Ezután kijelente a szavazatszedő bizottságot, melynek elnöke Pleininger Ferencz, tagjai Kohn Lajos, Neumann Ignác és Tais József voltak, kik nyomban megkezdtek a szavazatok szedését, mely a kisorsolt 6 felügyelőbizottsági s 8 igazgatósági tagságra volt beadandó s feltizenként órákor az eredményt következőkben állították össze: beadatott 111 szavazólap 474 szavazattal, melyből Aidingger János felügyelő biz. elnökre 452, Ráth Mátyás al-elnökre 452, Böhm C. F. és Gyimóthy Gyulára 452, Schapringger G.-ra 423 és Hirschfeld S. bizottsági tagra 344 szavazat esett. Igazgató-választmányba beválasztattak: Hoffmann Lajos, dr. Miltényi Miklós, Sipőcz István, Praindl Mihály, ifj. Scholtz Antal, Kindl József 474, Orf Gáspár 466, Simon János 455 szavazattal. Szavazatot kapott még Schwabach Zs., Tieffenbacher N., Spitzer B., Kremling K., Fürst Gy. dr. Ezután közgyűlés a szavazatszedő-bizottságnak köszönetet szavazott működéséért s a jegyzőkönyv hitele-ítésére a felügyelő és szavazatszedő-bizottságot kiküldötte s ezzel a gyűlés véget ért.

nem zavartatta magát általuk és tovább aludt; csak röviddel az utazás befejezése előtt ébredt fel végkép.

— Ni, hisz már mindjárt megérkezünk, kiáltott, midőn kinézett az aulakon. A pihenés jól eshetett neki. Rózsás pir fedte arcát és röpke mosoly játszadozott ajkai körül. Elénken kezdte málháját rendbe hozni és minél közelebb értünk a városhoz, annál várakozóbb lett a kifejezése, annál derültebb lett a mosolygása. Már alig bírta bevárni az időt, hogy a pályaház csarnokába robogjunk, minden pillanatban kitekintett az ablakon, fölállt, újra leült.

Végre megérkezünk.

— Hála istennek, — mondá és nyugtózott egy kicsit, mint rendesen teszi az ember, a mikor titkos aggodalom és örömteljes várakozás egyformán szorongatja a szívet.

— Szabad talán a kocsi keresésében segítségére lennem? — kérdém tőle.

— Nagyon köszönöm, — felelt gyorsan és zavarodott mosolylyal, de a férjem vár.

És mintha tüzvész gyult volna ki az arcán, úgy pirult; mereven nézett rám és kezeivel kétszer is belekapott a levegőbe, mintha a kiröpített szót erőszakkal vissza akarná szorítani.

— Óh istenem! — mondá aztán, tenyerével homlokát dörzsölte és ugyanabban a pillanatban hangos, görcsös zokogásba fult.

— Az istenért, nagyságos asszonyom, — mon-dám neki, de ő nem hallgatott rám.

És most felrántották az ajtókat.

— Róza, Róza, — kiáltott több hang. — Itt vagy!

A kocsi előtt több hölgy állott, idősebbek, de fiatalok is, egy ur is, kis gyermeket vezetve.

És az én utitársnőm, — még mindig zokogva, — annak az urnak a karjaiba borult! —

— **(Kereskedő ifjak bálja.)** A Hattyu izlésesen feldisített táncterme diszesnél-diszesebb közönséggel telt meg szombaton este; igazán el lehetett mondani, hogy rózsaszínűnek látta az ember a világot. A terem diszitése, a hölgyek ruhája, mely legnagyobb részt rózsaszínű volt, valami mámorító hatással volt a szemlélőre. Kilenc óra után Farkas ráhuzott az első csárdásra s megkezdődött a tánc, mely tartott reggeli 6 óráig szakadatlanul. A buzgó rendezők gondoskodtak mindenről, nem volt ott senki a hölgyek közül, ki tán petrezselymet árult volna. A jókedv fokról fokra hágt, különösen a szünóra alatt, mikor is a gyújtó magyar nótákra az ifjuság annyira felvidult, hogy a zenével együtt danolt. Tudósítónknak a következő hölgyek neveit sikerült feljegyezni: Blum nőv., Bruckner Olga, August Gizella, Berger nőv., Blau Jolán (M.-Hertelend), Berger Helén, Block Flóra, Fried nőv., Friedmann Giza, Göndör Mariska, Hesser Serafin, Feigel stock Elvira (Marcali), Horváth Irma, Justus Mariska, Krausz Eszti, Krausz Melanie és Riza, Klingenberg Riza, Libek Paula, Lövy Anna, Leichter Riza, Münz Róza, Nasitz Giza, Rechnitzer Hermin, Rozenthal Malvin, Rothmüller nőv., Steinbach Ida, Steinbock nőv., Sohr nőv. (B. F. Mindszent), Schwartz Rózsika, Schwarz Sári (Hidor), Schwarz Lujza, Schreiner Róza, Schender Margit, Spitzer Mariska (Villány), Stark nőv., Weisz nőv., Wollner Eszti, Tauszig Olga (Zágráb), Weisz Karolin, Tauszig Arminné, Krausz Miksáné, Schwarzné, Rechnitzerné, Goldbergné, Mauthner Jakabné, Lövenbein Jenőné, Friedmann Mórné, Hirschfeld Edéné, Braun Gáborné, Schwarz Benőné, Klingenberg Jakabné, Kohn Lajosné, Jakobovitsné, Nasitz Adolfné, Schwarz Samuné, Lövy Adolfné, Leichter Mórné, Schwarzenbergné, Weisz Józsefné, Weisz Jakabné, Steinbachné, Lövinger Mórné, Hesser Gerzsonné. Közel 85 pár táncolta a négyeseket.

— **(A pécsi izr. hitközség)** jelentése az 1894 évre vonatkozólag nyomtatásban is megjelent a hitközségi előjárás összeállításában. A hitközség elnöke Wertheimer Jakab, alelnöke jánosi Engel József, titkára Weisz Gábor. A pécsi hitközség lélekszáma 3116, önálló beírt tagja 658, adófizető tagja 350. Az adókules 12, 7, 5 és 2 frtos tételeket tartalmaz. Az 1894. évi pénztárforgalom 4160 frt 75 kr pénzkészlettel zárult. A hitközség kezelése alatt álló alapítványok összege 22.745 frtra emelkedett. A hitközségi népiskolába járt a lefolyt évben 341 gyermek; ezenkívül hitoktatásban részt vett 456 tanuló. A hitközség tiszta vagyoni állapota 76.227 frt 47 krnyi összeget tüntet fel.

— **(Meghaltak)** Péter Mihály március hó 15-én élte 17 ik évében; Graff Ida f. hó 16-án életének 67-ik évében és Jaksch Ferenc bánya telepi lakos élte 65-ik évében.

— **(Pincetüz)** Ma délután 4 órakor a Király utcában levő Wertheimer Ch. vegyeskereskedő pincehelyiségében a beraktározott petroleum meggyulladt. A tüzoltóság csakhamar a helyszínén termett s vízes szákokkal és földdel igyekezett a valószínűleg gondatlanságból eredt pincetüzet eloltani. Lapunk zártakor még lángban állt a pince.

— **(Halálos ütés.)** Számtalanszor fordulnak elő a dunamelléki falvakban civódások, mikor is a nagy csoportban összeverődött kocsi egyszerű akarnak átkelni a duni különben nem nagy kompon. Így történt ez múlt év október 29-én is Dunaszekcsőn Grünfelder Sebestyén, Koch János s még nagyon sokan gyűltek össze a komp kikötőjénél s megérkezvén a vízi jármű, ráhajtottak kocsi jákkal. Alig helyezkedtek el, midőn nagy dühösen ráhajt a kompra Csányi János és Mihály, fiatal suhanc az egyik, és követelőleg lépnek fel, hogy hagyjanak nekik helyet a járműn. Grünfelder félre tolt Csányiék szekere rudját, mire az a Dunába esett, szerencsére, hogy rajta nem ült senkisé. A pulyka természetű 18 éves Csányi János, de nem tudni biztosan, a tanuk vallomása szerint mindketten, tudnillik Mihály is, a kocsin levő járom-zöggel föbe ütötték Grünfeldert, ki néhány óra múlva meghalt. A kir. törvényszék halált okozó súlyos testi sértés vétségében marasztalta el Csányi Jánost és Csányi Mihályt; előbbi tekintve fiatal korát 2 és fél évi, utóbbi három évi börtönrre, költségek megtérítésére és Grünfelder Sebestyén gyermekei részére végkielégítésül 600 frt megfizetésére ítélte.

— **(Hymen.)** Rottenstein Antal vaizslói kereskedő jegyet váltott Grünfelder Sándor felső hábóti földbirtokos kedves és bájos leányával Szelen-nel.

— **(Tanulmányi kirándulás.)** A csurgói ev. ref. főgimnázium ifjusága dr. Vid a Károly igazgató vezetése alatt a húsvéti szünetekben Fiume és vidékére tanulmányi utra megy. A kirándulás április 3-tól 7-ig tart.

— **(A döbrökői plebános.)** Tolnamegyének Döbrököz nevű helységében e hónap elején halt meg Scheftsik János gépész, a ki római katolikus volt. A plebános, a kit a temetési szertartás végzésére fölkértek, tagadólág felelt s még a harangozást

is megtagadta. Azután pedig a sirt a temető egyik félreeső helyén ásatta meg. Mindezt azért cselekedte, mert a gépész az ő nagy betegségében és szenvedése között elfelejtett meggyónni. Scheftsik egyik rokona ilyen körülmények között Pécsre utazott, hogy a püspöknél jelentést tegyen. A távollevő püspök helynöke azt felelte, hogy ez ügyben csak akkor intézkedhetnek, ha a plebánostól irást hoz, olyan irást, amelyben a temetési szertartás megtagadásának indokai bentfoglaltatnak. A plebános az irásos indoklást megtagadta s így a két tanu állított ki bizonyítványt, amivel a rokon újból Pécsre utazott a helyettes püspökhöz, a ki azt mondta neki, hogy csak térjen nyugodtan haza, mert az ügy már el van intézve. A míg ez a buzgó rokon a Pécs és Döbrököz között lévő utat járta, addig a plebános táviratilag jelentette a szolgabírónak, hogy Döbröközön a gépész holtteste már 48 óra óta eltemetetlenül fekszik a ravatalon. E jelentést folytán a szolgabíró arra utasította az előjáróságot, hogy a gépészt temettesse el; egyuttal intézkedett, hogy a csendőrség is megjelenjen a temetésen. Az ily módon végbement temetésen az egész község megjelent. A két olvasóköri tagjai zászlókkal vonultak ki a Döbröközön még sohasem esett meg olyan impozáns temetés, mint a milyen ez volt.

— **(A mohácsi kórház.)** Március 15-én érkezett a vármegyéhez a belügyminiszter leirata a Mohácson létesítendő vármegyei kórház ügyében. A miniszter megengedte, hogy a pécsváradai laktanya s a mágoesi és vaizslói megyeház ára megyei kórházi alap létesítésére fordíttassék. Ugyancsak ennek az alapnak a gyarapítására átengedett 25 ezer forintot a betegápolási alapból. Végül megengedte, hogy a betegápolási alap 1894. és 95. évi fölöslege szintén a kórházalaphoz csatoltassék. A fölterjesztett építkezési terveket azonban nem fogadta el, mert azok nem célszerűek, nem felelnek meg a modern igényeknek és egészségügyi követelményeknek. A miniszter a pavillon-rendszert ajánlja. Az alispán a miniszter leiratát kiadja az államépítészeti hivatalnak, hogy a miniszter által adott utmutatás szerint készítsen új tervet. Ez által a nagyfontosságú ügy némi késedelmet szenved, mindazonáltal remélhető, hogy még ez évben földel alá kerül a vármegyei kórház.

— **(Nagyuri vendég.)** Jablonowsky herceg, kiról a lapok nemrég elég kalandos dolgokat meséltek, most városunkban tartózkodik és Farkas volt kis bögösénél Nácinál lakik; együtt étkeznek, együtt sétálnak, egy földel alatt alsznak. Nemrég Farkas Sándor jönevű cigányprimásunk látogatást tett ő hercegségénél, ki egy nótáért száz forintos bankót nyomott a jó muzsikusz kezébe, mi elég elismerése annak, hogy a mi Sanyink tud, ha akar. A Párisban élő Jónás Jancsótól a közelmúlt napokban levél érkezett, mely teljesen megcafolja a lapoknak abbéli állítását, mintha ő a herceggel pofozkodott volna, ez teljesen valótlan, csak felkapott rossz pletyka volt.

— **(A pécsi sertéshizláló részvény társaság)** tegnap délelőtt tartotta ülését a kereskedelmi és iparkamara helyiségében. Jelen volt 16 részvényes, a kik saját személyükben 240, megbízás folytán 52 szavazatot képviseltek. Elnökölt Nádosy Kálmán kir. tanácsos, a gyűlés jegyzője pedig Jobst László dr. Osztalékul minden egyes részvény után 10 frt fizettetik ki, a mi a 200 frtos részvényeknél 5 százalék jövedelemnek felel meg. A tartalék alap 1892 frt 72 kr-ra, az értékesítési alap 19.722 frt 43 kr-ra emeltetett. Az osztalékok f. évi április 1-től 15-éig bezárólag Ullmann M. Károly banküzletben vehetők föl a szelvények ellenében, azontul pedig a társasági telep irodájában.

— **(Elveszett.)** Egy dupla fedelű aranyóra és lánc tegnap este elveszett. Megtalálójá derék jutalomban fog részesülni.

— **(Csillag hullás)** van készülöben a pécsi önkénteseknél. A vizsgák a napokban érnek befejezést s április elsejére nagy a kilátás, hogy összes önkéntesek elnyerik a kaplári sarzsit. Mi is kívánjuk nekik!

— **(József nap.)** A pécsi ácsok holnap azaz március 19-én reggeli 8 órakor védszentjük, szent József napján a szokásos isteni tiszteletre jönnek össze a belvárosi templomban. A szent mise áldozatot Magenheim József belvárosi plebános mutatja be az urnak. Isten áldja a nemes ipart!

— **(Egy kis restauráció Tolnavármegyében.)** Tolnavármegye törvényhatósági bizottsága március hó 29-én tartja meg tavaszi rendes közgyűlését, mely iránt általános az érdeklődés, mivel több fontos állást fognak ekkor választás útján betölteni. Ugyanis három főszolgabírót, egy jegyzőt és esetleg három szolgabírót fognak választani. A központi szolgabírói állásra Nunkovich Ferenc tb. főszolgabíró, a dunaföldvári főszolgabírói állásra Rasovszky Julián központi járási szolgabíró, a gyönki főszolgabírói állásra pedig Pesthy Elek központi járási főszolgabíró jelöltetett. A lemondás folytán

megüresedett első aljegyzői állásra Simontsits Elemér II-od aljegyző fog megválasztatni. A megüresedendő szolgabírói állásokat Péchy János megyei aljegyző és Halász Géza tb. szolgabíróval töltik be.

— **(Nálunk is elkele.)** A német tanítók helyzete a katonai szolgálatban valószínűleg könnyebbé fog. Maga a császár is figyelmessé lett a gyakorta felhangzó panaszokra s febr. 6-án egy rendeletet adott ki a vezénylő tábornokaihoz, hogy szigoruan hagyják meg alárendeltjeiknek, miszerint humánus bánásmódban részesítsék a szolgálatra behívott tanítókat s bánjanak velük úgy, mint művelt emberekhez illik, s ha legkisebb viszályt fedeznek fel, a lehető legszigorubb elbánásban részesítsék az illető tiszteket. — Nálunk is nagyon elkele az ilyen intézkedés, mert hát bizony nem valami kellemes elbánásban részesítik Magyarországon is a közös hadseregben szolgáló tanító-katonákat. Amint halljuk, a hadtestparancsnok még mindez ideig nem intézkedett a tavaly nyáron bevonulva volt tanító katonák panasz ügyében, úgy látszik, el akarják tusolni, de amint biztos forrásból értesülünk, az illető tanítók nem engedik a dolgot elaludni, hanem panaszukat a legfőbb hadur elé viszik.

— **(Az Amerikába szakadt)** telegéri molnár honhagyott felesége ellen is csődöt kértek a hitelzők, a mit a pécsi kir. törvényszék a következő végzéssel elutasított. „A kir. törvényszék Schönwald Imre és Bergmann Ignác folyamodókat a Stanics Ilka férj. Vajda Józsefné ellen benyújtott csődnitási kérelmükkel elutasítja s a kérvényhez eredetben becsatolt egy 300 frt és egy 132 frtról kiállított váltót folyamodók képviselőjének Mutnyánszky Béla pécsi ügyvédnek jelen végzés kapcsán kézbesített rendeli, mert folyamodók az 1895. évi febr. hó 20-án hozott és f. évi március 1-én kézbesített 3341/cs. 895. sz. végzésben foglalt azon felhívásban, hogy a csődeljárás alá vonható vagyon hiányában az eljárási költségre az 1881. évi XVII. t. c. 87 § a értelmében 150 frt költség biztosítékot 3 nap alatt a törvényes következmények terhével helyezzenek bírói letétbe — eleget nem tettek. Egyuttal, minthogy a csőduytas iránti kérelem vagyon hiánya miatt utasított el, a kir. törvényszék Stanics Ilka férj. Vajda Józsefné adós, telegéri lakost az 1887. évi XVII. t. c. 87 § a értelmében eskü letételére kötelezi az iránt, hogy az ellene vezetett végrehajtások alkalmával lefoglalt vagyonán kívül egyéb vagyona nincs s hogy a vagyonból semmit el nem titkolt. A kir. törvényszék az eskü letételére határidőül 1395. évi március hó 19 napjának d. e. 9 óráját a kir. törvényszék polgári tanácstermében kintüzi s arra Stanics Ilka férj. Vajda Józsefné telegéri lakost a hivatkozott t. c. 122. és 124. §§-ában előirt következmények terhe alatt megidézi.”

— **(Szőlőink rekonstrukciója.)** Magyarországot alig érte valaha nagyobb csapás, mint a szőlők elpusztulása. — Nemcsak száz és száz millió értékű nemzeti vagyon ment tönkre, de koldussá lett a nemzet ezer meg ezer eddig független polgára, szőlőtermelője. A szőlők rekonstrukciójának feltételei anyagiak és erkölcsiek. Nem csak pénz, de akarat és tudás is kell az új szőlő kultúrához. Sőt a második két tulajdonság ha nem is teszi feleslegessé, de nagyban könnyíthet az első hiányán. Tanulni, olvasni kell a mai szőlőtermelőnek, ha boldogulni akar. Hazánk szőlő kultúrájának, a szakértelem emelésének elismerésre méltó eszköze a „Borászati Lapok“, mely 27 éves fennállása alatt már olyanná fejlődött, hogy a borászati szakirodalom terén hazánkban csaknem egyedül áll. — A „Borászati Lapok“ at Engelbrecht Károly, országos borászati főfelügyelő szerkeszti, s Baross Károly adja ki. A tavaszi szőlőmunkák közeledtével különösen ajánljuk a „Borászati Lapok“ at, a melynek prospektusát mai számunkhoz csatoljuk, olvasóink figyelmébe, nagy hasznára lehet minden szőlőtermelőnek. — Előfizetési ára egész évre 5 frt; félévre 2 frt 50 kr.; negyedévre 1 frt 25 kr. Kiadóhivatal Budapest (Köztelek.)

Országgyűlés.

A képviselőház tülése március 18-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mentelmi ügyek tárgyalásával kezdődött az ülés. A mentelmi bizottság előadója Krajszik Ferencz felfüggesztendőnek javasolja Bartha Miklós és Holló Lajos mentelmi jogát.

Szala y Imre a felfüggesztés ellen beszél pathetikusan. A kir. ügyészeket afrikai vérebeknek nevezi

Szilágyi elnök közbeszól: Ezért a durva kifejezésért rendre utasítom. (Óriási Zaj.)

Szala y Imre ezután az elnöki kifejezést kritizálja.

Szilágyi elnök újból rendreutasítja. Várad y Károly közbekiált: Becsülje meg magát az elnök! (Viharos Rendre! Rendre! felkiáltások jobbról.)

Szilágyi elnök Váradyt is rendre utasítja. Polónyi Géza a házszabályokhoz szólva, kritizálja az elnök eljárását.

Szilágyi elnök hevesen csenget és megvonja a szót.

Ezután az ellenszék sárt ülést kért, minek folytán a karzat kiürittetik.

A sárt ülésben Polónyi még egyszer tiltakozik az elnök prepotens modora ellen.

Szilágyi elnök az emelvénnyel leállva kijelenti, hogy még tovább kellett volna mennie, mint tette. (Nagy szűz balról.)

Várady Károly újból megtámadja Szilágyit, a miután

Berzeviczy alelnök a sárt ülést berekeszti. Öt perc szünet után a karzatok ismét megtelnek és Szilágyi újra elfoglalja az elnöki széklet. Az ülést megnyitja.

Várady Károly, Polónyi Géza, Ivánka Oszkár és Madarász József tiltakoznak Holló és Barthá kiadatása ellen, üldözést látva a dologban.

Kubinyi Géza és Herman Ottó a kiadást kívánják az igazság kiderítése végett.

A többség ezután kiadta Barthát, Hollót, valamint a többi képviselőket, a kiket a törvényes eljárás kívánt.

Hortoványi József sürgősen interpellált a nyitrai választási elnöknek, a volt kormányparti képviselőnek, Tarnóczy Gusztávnak hallatlan erőszakoskodásai tárgyában. A meginterpellált belügyminiszter nem volt jelen az ülésen, így tehát az interpelláció közöltetni fog vele.

Szilágyi elnök ajánlja, hogy a főrendiházi ülések miatt a képviselőház csak a jövő kedden tartson ülést.

Polónyi Géza, Ivánka Oszkár egymásután és egyértelműleg indítványozták, hogy tekintve a Hortoványi interpellációjában felhozott súlyos természetű vádak, melyek ekklatás módon sértették meg a választási szabadságot, melyeket 24 óráig sem szabad megcáfolatlanul hagyni, kéri ennél-

fogya az interpellációra adandó válasz [miatt hol napra az ülés elrendelését.

Bánffy Dező b. hozzájárul, a miután Szilágyi elnök enuncziálja, hogy hát holnap is lesz ülés.

TÁVIRATOK.

— **Visszahívott nagykövet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sz. Pétervári I. jelentik, hogy Werder tábornok német nagykövetet visszahívták állásáról.

— **Az országgyűlés feloszlata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Extra Post“ bécsi hétfői lap mai száma jelenti, hogy Bánffy b. megkapta az engedélyt a magyar országgyűlés feloszlására.

Az orvosi szaktekintély által legjobbnak talált orrszorítók és szemüvegek a legújabb kellemesen illő foglaltványokban kaphatók

Schönwald Imre ékszerész fő üzletében.

Felelvteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Március hó 28.

1. Nyári Elek — Dr. Brück Gyula d. e. 9 óra.
2. Dobszay Antal — ifj. Bodai András és neje d. e. 10 óra.
3. Pasquale és Róth — Weiler N. János d. e. 10¹/₂ óra.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

Butorok.

Stilszerű új hálószoba-berendezés matt diófából eladó.

Czím a kiadóhivatalban.

Uj szabadalmazott önműködő

szőlővessző és növény-permetező

„SYPHONIA“

förlumul minden eddig ismert permetezőt, mivel önműködően permetez.

Több ezer ily permetező van már alkalmazásban és ugyanannyi elismerő bizonyítvány tanuskodik arról, hogy a „Siphonia“ szerkezete minden más hasonló szerkezetet fölmul.

Mayfarth Ph. és Társa

gazdasági gép-gyár.

Különlegességi gyár borsajtók és csümlőcsértékesítési gépek számára.

Bécs, II/1. Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzék ingyen.

Képviselők feivétetnek.

GYOMOR-CSEPP

Mária-Czelli

Védjegy.

Védjegy.

A gyomorbetegség tünetei: éhségválság, gyomorgöngyöség, házsi lehellet, telhetőség, savanyú felbőgögés, hasmenés, gyomorégés, telésleg, nyálkázás, szárazság, undor és hányás, gyomorgröngyöség, széklet.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejlettségű a megnyitásban ez a gyomortól származó, gyomorhullóhérszerű ételekkel és italokkal, glikolizál, májbolok és hamoroldat.

Entheti bajoknál a **Máriaczellii Gyomor-csepp** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanust. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrást: **Férfi és József Gyógyszertár Budapest,** Király utca 12. sz.

A verjegy és alárírt tizetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppket tessék elfogadni, melyeknek hirtokolatára zöld szalag van ragasztva a kesztő aláhátával (C. Brady és ezen szavakkal: Valóhságot bizonyítom).

A Máriaczellii gyomor-cseppket valóban kaphatók.

Pécsen: Irgalmasok gyógyasz Zsiga László gyógyaszert, ifj. Erreth János gyógyasz, Sipőz Látván gyógyasz, és Göbel Kálmán gyógyasz. Bar Selyén: Uvira F. gyógyasz. Pécsen: radon: Dvorsky Béla gyógyasz. Siklóson: Petrasch gyógyasz. és Szentgyörgyi M. gyógyaszert. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyasz és Vlay Sándor gyógyasz 10

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Pécsett, király-utca, Bazar épület udvari helyiségében** a gazdák tejcarnoka szomszédságában

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára czég alatt

kész férfi- és gyermekruha üzletet nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítási kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó áron. Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm. Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.